

Centelles 31 Juliol 1943

Molt estimat mestre Pafol: oportunament
vaig rebre la seva afectuosa lletra pintant-me una
calor infernal tofeta els primers dies de l'estada a
Tremp, calor i veritable infern de calor que
encara patim a Barcelona. A Centelles la cosa
ja és força més passada. Però l'amar i venir cons-
tant ens espatlla la positiva fresqueta. Quan hi
trobem el gust ho hem de deixar.

L'amic Boada ja haurà fet l'escrit referent
al que demanava el servei de Valors del Banc d'Es-
panya. Cap dificultat.

El pis de l'Orfeo Català (Srà Wehrle)
estant pintant, i la pròxima setmana quedaria empape-
rat també. Queda força be.

Per cert que potser hauríem de fer una petita
obra a la Sala de Concerts. L'ampit del prosceni està
tot pelat, i desde el primer rengle de butaques fa un
efecte molt deixat. Igualment les dues boques d'en-
trada (on surten els artistes), totes negres i buades.
Potser que en aquell tros hi donguéssim una mà de
pintura, buscant el to patinat perquè no desentonés.
Es veu molt. No faig fer res sense la seva conformitat.
Igualment el bord de pedra que marca el pis
del prosceni, tot negre i amb un cop d'algun piano
o trasto que devien baixar-hi. Però això ja és mes fa-
cilitat perquè per fer-ho be s'hauria de picar un xic
la pedra, perquè pintar-la no escauria. Ara
que totes les sales, sines i teatres fan repintat, que
també nosaltres, dintre les modestíssimes possibilitats,

adecentíssim un xic el més imprescindible.

Res de particular i tot en marxa. Ellorí, com ja deu saber, la muller del nou empleat. Varem assistir al darrer assaig de Conjunt dirigit per En Lluís M.^a.

L'altre dia vingué a fer-nos visita aquí a la nostra casa de Centelles, el Dr Carreras Aitana amb la seva senyora. Enfoic com sempre, em parlà de la futura Orquestra municipal i que un dia es faria el Doctor visita oficial pera parlar de futurs concerts amb l'Orquestra relacionats amb l'Orfeo.

Ta veu quants aconteixements a Italia! Fins els idols més forts veig que cauen. Els anglofils desplegaran una gran activitat i enforia prematures, perquè pfff ni hi ha rendició sense condicions ni la guerra està guanyada. Ara que cal confesar que ningú tenia gran confiança amb aquests polars italians, avorutats més al plomall i al bel canto que a les patacades seves.

Molt pintoresc el que em deu en la seva lletra dels encants de la vida i de l'enforia general. Podriam repetir la mateixa oració, que en fi de comptes deu ser l'oració que avui més es resa a Espanya.

Ta li escriure' més, i voste fusti-ho també que em plau molt rebre notícies seves. Els de car m'encarreguen salut i ben caiguorament a la seva senyora i a voste. Jo faré altre tant, tot dient-li que la Tina va estudiant i preluint aquell concert de violí que hem de sentir la propera tardor.

Una bona alcestdes del seu ver amic i servidor

Josquín Noya

